

UVODNA BESEDA

“Priročnik za lepše sožitje med človekom in psom.”

Mislím, da bi lahko tako naslovili priročnik, ki ga je napisala Breda Kralj. Le malo je Slovenk in Slovencev, ki bi si upali napisati kakršnokoli knjigo o psih, čeprav je kar nekaj poznavalcev psov in strokovnjakov za nekatera kinološka področja. Bržkone zato ne, ker za kaj takega potrebujemo veliko vztrajnosti, poguma in znanja, tega pa avtorici pričujočega priročnika očitno ni manjkalo. Že pri prvem srečanju z Bredo Kralj, ko je pred dvema letoma na medicinski fakulteti pripravila okroglo mizo o psu pomočniku, ki svojega skrbnika s posebnim znakom opozori na bližajočo se nezavest, ki je lahko posledica epilepsije, sinkope, sladkorne bolezni ipd., sem se čudil njenemu znanju o psih. Prijetno me je presenetila tudi kot članica delovne skupine, v kateri smo pripravljali navodila o pravilnem vedenju otrok do psov. Povsem brez besed pa sem ostal, ko mi je v obliki delovnega gradiva prinesla Priročnik o masaži psov ... Že na prvi pogled zelo zanimiva, predvsem pa za naše kužke in seveda njihove skrbnike silno koristna knjiga.

Pes je bitje, ki tako kot ljudje potrebuje telesni dotik in to tudi nedvoumno pokaže. Ljudje pač zaradi svoje »civiliziranosti« na videz dotikov ne potrebujemo (več) oziroma si jih želimo, pa jih nismo deležni. Pes pa je navajen dotikov že v leglu, kjer mladiči spijo drug poleg drugega ali pa kar drug čez drugega, da o ležanju ob materinem telesu (čudoviti občutek varnosti) sploh ne govorimo. Psica mati takoj po skotitvi mladiča pregrizne popkovo z zobmi, odpre posteljico, jo zaužije in začne mladička z jezikom masirati, da mu osuši kožušček, poživi njegov krvni obtok, lahko rečemo, da ga pripravi na zemeljsko življenje. Vse do tretjega tedna starosti psica z masažo mladičkovega trebuha skrbi za redno uriniranje in defeciranje. Mladiček pa je pogostega materinega masiranja deležen vse svoje obdobje življenja pri njej; masiranja in dotikov.

Pes je torej navajen na masažo in na telesne stike vse od rojstva. In zato naš štirinožni prijatelj, če je le pravilno socializiran, pogosto nedvoumno pokaže, da so mu naši dotiki všeč. Seveda le, če smo si zaupanje svojega psa zaslužili oziroma pridobili. Naš pes se z glavo in z drugimi deli telesa rad podrgne ob naše noge, nam položi glavo na kolena in čaka, da mu dotik vrnemo, se pravi, da ga pobožamo, potrepljamo, stisnemo k sebi ... Zlasti majhen kuža se čudovito počuti v našem naročju (velikega, žal, ponavadi v naročje ni mogoče vzeti), godi mu, če ga ljubkujemo z rokami ...

Breda Kralj je s priročnikom, ki ga je napisala, naredila v odnosu do naših vdanih prijateljev velik korak naprej in je pri poznavanju psihičnih in fizičnih potreb psa potisnila Slovenijo med najbolj razvite dežele na tem področju. Celo med kinološko razvitimi državami namreč ni veliko takih, ki bi imele avtorsko knjigo o masaži psov. Medtem ko se slovenska veterinarska medicina bolj ali manj distancira od fizioterapije ali od masaže, če to hočete, omogoča avtorica z dovolj preprosto, nazorno in razumljivo razlago možnost te vrste dopolnilnega zdravljenja in zagotavljanja ugodja psu, s tem pa tudi skrbniku. Čeprav pravi, da se smejo s fizioterapijo ukvarjati le strokovnjaki, nasprotno pa masažo zlahka obvlada in uporablja vsak pasji skrbnik, vsebuje njen priročnik nedvomno tudi elemente fizioterapije. To pa seveda sploh ni narobe, celo zelo koristno je, in prepričan sem, da ga bodo s pridom uporabljali tudi v marsikateri slovenski zdravstveni ustanovi za hišne živali.

Če pravim, da se slovenska veterinarska medicina distancira od pomembne oblike dopolnilnega zdravljenja, fizioterapije v najširšem smislu, opiram trditev na dejstvo, da bi lahko na prste ene roke prešteli klinike oziroma ambulante za hišne živali, v katerih deluje tudi izobražen oziroma usposobljen fizioterapevt za živali.

Priročnik o masaži psov vsebuje bržkone vse znane tehnike masiranja, v njem sta v širšem smislu tako fizioterapija kot psihoterapija, in nedvomno odpira pot za še bolj kakovostno in globlje sožitje med človekom in njegovim štirinožnim prijateljem.

Jože Vidic, dr. vet. med.

PREDGOVOR

Ljudje se svojega psa pogosto dotikajo, ga božajo in otipavajo, ne da bi se zavedali, kakšen učinek imajo nanj njihove roke. Pes se namreč zelo natančno zaveda vsakega dotika na svojem telesu, vsak skrbnikov dotik pa nosi sporočilo. Masažno dotikanje ne sme vsebovati nobenega sporočila, zato se mora skrbnik masažnega dotikanja in prijemov naučiti, pa tudi pes se mora nanj privaditi.

Masaža prija vsakemu psu, sam se lahko le preteguje, nekaterih delov telesa pa se ne more niti dotakniti. Svojega telesa se psi zavedajo drugače kakor ljudje, zato so nezaupljivi, če se jih dotika tuja roka. Najboljši maser psa je njegov skrbnik. Pes mu bo dovolil izvajati tudi najbolj zahtevne postopke, ki so mu pogosto celo neprijetni, kljub temu pa prav zaradi zaupanja v svojega človeka ne bo pokazal odpora, kot bi ga pri masaži, ki bi jo na njem izvajal neznanec. Prav zato mora skrbnik vedeti, kaj dela z rokami na pasjem telesu in kaj lahko z njimi doseže.

Masaža obravnava kosti, mišice, sklepe in vezi, ne pa tudi organov. Na psa vpliva tudi psihično, lahko ga umirja ali poživlja, ga dela bolj vodljivega in hkrati na poseben način povezanega z skrbnikom. Vsak skrbnik bi z veseljem masiral svojega psa, vendar večini ni jasno, kako ga prijeti in pregnesti, da bo prijem učinkovit.

Dobre literature o masaži psov na žalost ni veliko, kolikor je je, pa se ukvarja s fizioterapevtskimi prijemi, ki so namenjeni strokovnjakom. Ko sem masirala pse raznih oblik in pasem in učila njihove skrbnike, da so jih potem lahko sami masirali doma, sem se domislila, da bi lahko masažo psov približala vsem in tako je nastal priročnik, uporaben za ljubitelje in strokovnjake. V priročniku so popisane prednosti in uporabne lastnosti masaže psov, kako se uporabljata masažni roki, kakšni so masažni stili, prilagojeni za masažo psov, zadnji del priročnika pa je oblikovan kot delovni pripomoček s primeri, nekakšnimi recepti za masažo psa od glave do nog.

Breda Kralj

